

støttelse af Børn. Man er vistnok kommen til 18 Mars Uderen ved Dnsset om at understøtte Børn til Studenteraarene; men dette er vistnok en Grændse, som man ikke kan finde Grund til at gjennemføre i Almindelighed. Dette er en Enkelt-
hed, jeg berører; jeg skal iøvrigt ikke nærmere komme ind paa andre enkelte Punkter, hvori man maaske kunde ønske nogen Forandring. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale ogsaa dette Lovforslag, der, som sagt, i det Væsentlige slutter sig til det, som Folkethingets Udvalg tidligere har foreslaaet.

Finantsministeren (Strup): Det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) beklagede, at det Lovforslag, som ikke i dette Dieblit foreligger, men som nylig forelaa til Behandling, ikke blev færdig i forrige ordentlige Samling, og det ærede Medlem, der nu satte sig, gjentog den samme Beklagelse med Hensyn til det Lovforslag, som vi nu forhandle, nemlig Lovforslaget om Invalideforsørgelse. Det forekommer mig imidlertid, at de ærede Medlemmer vilde have kunnet spare den samme Beklagelse. Det vil jo dog vistnok erindres, at disse to Lovforslag ere af det ærede Thing's Udvalg bleve betragtede som siamesiske Tvillinger, det ene maatte ikke blive sat i Kraft, medmindre det andet fulgte med, og deraf fulgte, at intet af dem vilde have kunnet blive færdigt i forrige Samling; thi netop den Ordning af Bestyrelsen af Invalidefonden, som jeg har foreslaaet i det foreliggende Lovforslag, og som det glæder mig særdeles at høre, at det ærede Medlem for Bræstvø Amt's 6te Valgkreds (Bjessen) fandt helbig, vilde ikke have kunnet være gennemført i forrige Samling; idet den var betinget af Forhandlinger mellem mig og Centralbestyrelsen, som det jo er foreslaaet skulde overtage Ledelsen af den særlige Invalideforsørgelse. Hvis Sagen altsaa skulde ordnes paa den af mig foreslaaede Maade, var den ligefrem ikke moden til Afgjørelse i Slutningen af forrige Samling. Iøvrigt skal jeg ikke tage mig det nær, at et Lovforslag saaledes af det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds bliver betegnet som Restance fra foregaaende Samling, naar Tilfældet maatte være, som jeg antager, at det vil blive med disse Love, at Følgen af, at de ere Restancer, bliver den, at de blive vedtagne i den kommende Samling; i saa Tilfælde vilde jeg ønske, at den samme Betegnelse kunde gives andre Lovforslag, der have været forelagte. Jeg kan ikke Andet end glæde mig over den Modtagelse, som disse to smaa Lovforslag have faaet, som jeg, besynderlig nok, er kommen til at bringe frem for Thinget denne Gang. Det kunde maaske være noget overraskende for Thinget, at det er Finantsministeren, som denne Gang bringer disse Lovemner frem, medens det tidligere var Krigsministeren. Grunden er imidlertid ganske simpel

den —, ikke, at disse Love have faaet en større finantsiel Betydning, end de tidligere have havt — men at de ved det, som Udvalget og Krigsministeren bleve enige om ifjor, have faaet en mindre krigsministeriel Betydning, om jeg maa udtrykke mig saaledes, det vil sige, at man er gaaet bort fra Klassepensioneringen og over til Kvotapensioneringen, for at udtrykke mig kort. Derved, forekommer det mig, at enhver Vanskelighed fjernes for, at Finantsministeren kan behandle denne Pensjonslov og Loven om Invalideforsørgelse lige saa godt som alle andre Pensjonslove, saaledes at det nu ligger ganske naturligt for Finantsministeren at behandle dem. Det er kun denne Forklaring, jeg har benyttet Leiligheden til at give det ærede Thing, da det ellers maatte være noget overraskende for det, at en Minister i Ar forhandler Lovforslag, som en anden har behandlet i et foregaaende Ar. De enkelte Anteposter, som ere fremkomne mod forholdsvis mindre betydelige Bestemmelser i Lovforslaget, tror jeg, at jeg kan vente med at besvare, indtil jeg ser Wndringsforslag foreligge formulerede. Kun skulde jeg ønske allerede nu at rette den Bemærkning til det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), at det ikke paa nogen Maade vilde gaa an at forandre Ordet „Tjenestepligt“ til „Tjeneste“ paa dette Sted. Jeg vil ikke benegte Mårligheden af, at man kan finde paa en Redaktion, der kan give Invalidebestyrelsen en noget større Frihed, men ganske simpel og let er Forandringen ikke.

S. Christensen: Naar jeg tager Ordet ved denne Sags Behandling, er det kun for at dvæle ganske kort ved et Par Paragrafer i dette Lovforslag, nemlig §§ 2 og 12. Jeg kan ikke se Andet, end at det er meget billigt og rettænkende, saaledes som hele Ordningen i § 2 er foreslaaet, eftersom det ikke saa sjelden hænder, at Folk i Felten eller under Garnisonslivet kunne faae en eller anden Skavant, som først efter længere Tids Forløb udvikler sig til ikke liden Skade for Bedkommendes Fremtid, idet den selvølgelig gjør ham mindre skicket til at forsyge sig og Sine. Derfor anser jeg det for at være meget heldigt, at Sagen er ordnet saaledes, at han ogsaa længere Tid efter vil kunne faae Invalideforsørgelse. Det forekommer mig imidlertid, at der er en Paragraf i Lovforslaget, som just ikke er bleven ganske heldig i sin Affattelse, og som ganske vist ikke er § 2 aldeles ulig. Naar man nu tænker sig, at en saadan Mand, uagtet han af og til lider af et eller andet Tilfælde, maaske først efter 10 a 15 Mars Forløb bliver saaledes stillet, at han ser sig nødsaget til at henvende sig til Invalideforsørgelsen for at erhverve sig nogen Hjælp og ogsaa er saa heldig at faae den, saa kan jeg ikke se rettere, end at denne Person i Virkeligheden har viist Staten en Tjeneste dermed, at han, uagtet han maaske